Анастасія Ковальчук

УКРАЇНСЬКИЙ ЖИВОПИС І СКУЛЬПТУРА: ПОСТМОДЕРН ТА РЕАЛІЗМ

Сучасне українське мистецтво віддзеркалює багатогранну реальність, воно є своєрідним барометром, що реагує на зміну ціннісних орієнтирів, яке характеризується новими відносинами, що складаються між головними учасниками художнього процесу: митцем і споживачем. У новаторському смислі на перший план вийшли живопис та скульптура, що ґрунтуються на пошуках у царині пластики та кольору.

Одним із найяскравіших живописців України є Тиберій Сильваші, уродженець Закарпаття, який живе і працює в Києві. У1995 р. Сільваші отримав нагороду «Художник року» в Україні та стипендію муніципалітету Мюнхена. Роботи художника знаходяться в публічних та приватних колекціях України та країнах Європи й США. Основні роботи: «Тбілісі» (1978), «Пікассо» (1979), «Присвята доньці» (1983), «Час чекати гостей» (1984–1985) [2].

Картини Олександра Животкова завжди живили конкретні враження, що виникли під час подорожей по Україні, Закавказзю та по країнах Західної Європи. Одним із першоджерел творчості є вітчизняний іконопис. Він уникає багатобарвності, надає перевагу стриманим кольорам. Основні роботи: «Гітара», 1989, «Подорож до Грузії», 1990, «Червоний розтин», 1990, «Спас», 1991, «Дівчина з пташкою», 1992 [3].

Український живописець, куратор, педагог Віктор Сидоренко, автор об’єктів і фотокомпозицій, а також наукових і публіцистичних текстів. Митець широкого творчого діапазону, майстер картини, натюрморту, портрета, акварельних творів, проектів сучасних мистецьких експозицій. Він неодноразово удостоєний престижних відзнак, у тому числі міжнародних. Найвідоміші роботи: триптих «Літо», цикли «Акварелі», «Жінки і квіти» (1990–1993), «Цитохронізми» (1994–1997), «Ритуальні танці» (1997). Неабияким успіхом користувалися авторський проект художника «Жорна часу», який у 2003 р. репрезентував Україну на ювілейному 50-му Венеційському бієнале (Італія) та мультимедійний проект «Аутентифікація» 2006 р. – на міжнародному фестивалі «Східні сусіди» у Нідерландах.Брав участь у Першому київському бієнале «ARSENALE», а також у проектах «Art-Kyiv Contemporary», «Велике й величне», відео-арті «Феака» [4].

Олександр Ройтбурд є найдорожчим сучасним українським художником. Його творчість охоплює багато видів сучасного мистецтва: графіку, живопис, інсталяцію, перфоманс, відео. Картини змальовують гострі проблеми виживання, пошук нових цінностей і мутацію виразності культури на зламі XX–XXI століть. Найдорожча його робота «Прощавай,

Караваджо»,була продана за 97 тисяч доларів.

Одним із унікальних майстрів є Василь Цаголов. Його інтелектуальну гру супроводжує брутальна чуттєвість, творам притаманна певна гра з міфологією, масовою культурою, та кіномистецтвом. Брав участь у міжнародних виставках. У 2009 р. на аукціоні Sotheby's картину «Зайчик» придбали за 41 тисячу доларів. За свідченням експертів, за картинами Цаголова зараз буквально стоїть черга.

Оксана Мась – українська художниця з Одеси, яка працює в різних жанрах. Найбільшою її роботою є мозаїка «Діва Марія», складена з 15 тисяч писанок, які розписані вручну. Мозаїку розмістили на другому поверсі найвеличнішого собору України, у Михайлівській палаті Софії Київської. Розмір мозаїки 7х7 метрів, золоті щити, на які викладені писанки, вкриті сусальним золотом, а світильники розміщені таким чином, що здається ніби пано освітлюється із середини [1].

У той час як екстравагантні майстри Заходу відкидають традиційну академічну основу, довіряючи лише власним «космічним хвилям» ідей, українські скульптори віддають належне і примхливій сучасності, і благородному академізму.

Одним із відомих українських скульпторів є Олексій Владіміров. Роботи митця представлені на персональній виставці в Каліфорнії (2000 р.). Його твори зберігаються майже в 20 галереях і музеях України, а також у приватних колекціях в Австрії, Англії, Італії, Німеччині, Нідерландах, Франції, Швеції, Канаді та США [5].

Творчі роботи Віктора Коновала не загубилися серед потужного хору знаних і видатних майстрів. Коновал створює особистий світ цікавих образів, у якому співіснують замріяні панянки у пишних платтях, серйозні Амури, імпозантні кавалери, антропоморфні побутові предмети, страуси, жіночі торси, тобто все, що для художника уособлює символи Буття. Сьогодні Віктор Коновал знаний скульптор, член Національної Спілки Художників України, який впевнено торує власний шлях в українському мистецтві [2].

Отже, XXI ст. – новий етап у розвитку національного мистецтва, який характеризується: збереженням традицій, осмисленням значущості художньої спадщини; орієнтацією на нові, мобільні, ідеологічно вільні форми організації художнього життя та створення нових колективів митців, прагненням «входження» у світовий художній контекст при повному збереженні національної неповторності.

Список використаних джерел:

1. Десять найдорожчих сучасних українських художників [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://life.pravda.com.ua /culture
2. Нариси з історії образотворчого мистецтва України XX століття : у 2 кн. [Електронний ресурс]. / Ін-т пробл. сучас. мистец. АМУ; [ред. кол.:

В. Д. Сидоренко (голова) та ін.]. – К.: Інтертехнологія, 2006. – Режим доступу: http://elib.nplu.org/view.html?id=1726.
3. Український живопис XX ст. [Електронний ресурс]. –Режим доступу: http://namu.kiev.ua/ua/about/collections/painting2/1.html.
4. Українське мистецтво. Мистецтво скульптури [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://readbookz.com/book/204/7743.html.
5. Художні процеси в сучасній Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://adhdportal.com/book_2360_chapter_5_2._KHudozhn